

РЕШЕНИЕ

№ 787

гр. София, 11.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 19.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **396** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК вр. с чл.220-221 от Закона за митниците

Образувано е по жалба на „О. Ф. Т. Л.“ Г. – Г. („OGL-F. T. L.“ G.), с данъчен номер в България BG [ЕГН], представлявано от Н. Г., чрез чрез адв.Г. Г., срещу Решение № 3000-2321/13.12.2019г. на с.д. директор на Териториална дерикция „Тракийска“.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно на основание чл.146 т.3, т.4 и т.5 от АПК, тъй като е издадено в противоречие с материалния закон и при допуснато съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и че е постановено при неправилно установена фактическа обстановка. Твърди се, че пред компетентните митнически органи са представени всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката на внасяните стоки. Същата се явява договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза (М.). В подкрепа на този извод се сочат представените документи – фактури, товарителници, счетоводни документи, справки –декларации по ЗДДС, които неоснователно не са взети предвид от митническата администрация. За същите са развити доводи, че потвърждават по безспорен начин декларираната при вноса договорна стойност на стоките, съгласно чл. 70, ал. 3 от М.. Излагат се твърдения, че чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките,

нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Посочено е, че митническата администрация не е отчела спецификите на търговските отношения между О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния им клиент – международната търговска верига L.. В тези търговски отношения жалбоподателят продава на посочената верига пресни плодове и зеленчуци ежемесечно, реализирайки множество доставки, като печалбата се формира в един относително дълъг период, обхващащ множество доставки. В заключение се посочва, че в случая е приложим метода по чл. 74, пар. 2, ал. 4 от М. за определянето на митническата стойност. Цялото количество внесени зеленчуци – пресни домати е било продадено на L., което означава, че се касае за продажба на най-голямо сборно количество от внесените стоки, по смисъла на визираната разпоредба.

В проведените по делото открити заседания оспорващият, чрез адвокат Г., поддържа жалбата по съображения, изложени в същата и в представени писмени бележки. Представя допълнително писмени доказателства по опис, представени в производството пред административния орган, но не представени по делото с административната преписка. Претендира се присъждане на разноси по представен списък.

Ответникът - Директор на Териториална Дирекция Тракийска, при Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт Г., в молба - становище оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III-то отделение, 6б състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Не е спорно по делото, че О.-Ф. Т. Л.“ Г., през 2019 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 17.03.2019 г. в МБ С. е регистрирана митническата декларация с MRN 19BG003010002682R5, с вносител OGL F. T. L. G., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни домати тип „кръгъл червен“ (стока № 5) с него тегло 6912 кг. Като доказателство за турския произход на стоките от гореспоменатата митническа декларация е представен и приет сертификат за движение Е.. 1.

В момента на подаване на митническата декларация (17.03.2019 г.) са деклариран следните данни:

За стока № 3 (пресни тиквички) с код по КН 07099310, е декларирана митническа стойност в размер на 15 598,53 лв., преизчислена в €/100 кг. на 115,38 €/ 100 кг. Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 17.03.2019 г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход Е. О., в това число и с произход Р Турция е 74.4 €/100 кг. Делегиран регламент (ЕС) 2017/891^с изисква сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня С.. Ако вносна стойност е неголяма с повече от 8 % от С., чл. 75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/244Т. изисква вносителят да представи обезпечение. Обезпечението е в размер на митото, което вносителя би платил при определената за деня С. (74,4 €/100 кг.). При сравнение на двете числа за конкретната стока декларираната вносна митническа стойност (115,38 €/100 кг.) е

по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (74,4 €/100 кг.), поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 4028,51 лв.

На 17.03.2019 г. с писмо с рег. № 32-80209 на Началника на МБ С. жалбоподателят е уведомен, че на основание чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 19BG003010002682R5 от 17.03.2019 г., е необходимо да представи доказателства, че стока № 5 (пресни домати тип кръгъл червен) е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. Обезпечението за стока № 5 (пресни домати тип кръгъл червен) е внесено в пълен размер от пълномощника на OGE F. T. L. G. - „Р. България“ О..

На 16.04.2019 г. OGL F. T. L. G., чрез пълномощника си [фирма], представя доказателства на какви цени са пласирани стоките от тази партия, в това число и пресните домати, тип кръгъл червен. За стока № 5, вече посочена по-горе, цялото количество от 46912кг. е продадено на цена от 114 €/100 кг.

След проверка на представените доказателства, административният орган е констатирал следното:

За стока № 5 (пресни домати тип кръгъл червен) представените фактури за последващи продажби сочат, че е продадена на цена от 114 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разход в митническа декларация с МРИ 19BG003010002682R5 от 17.03.2019г.), изчислени на 125,17 €/100 кг. Поради това - митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване. Внесеният за стока № 5 депозит в размер на 4028,51 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75. параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка и в съответствие с чл. 22. параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № 32-192064 от 02.07.2019 г. немското търговско дружество е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Тракийска, с което за стока № 5 (пресни домати тип кръгъл червен) по МД е MRN 19BG003010002682R5 ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 4028,51лева ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни.

В този срок на 02.08.2019 г. [фирма], в качеството му на пълномощник, съгласно Пълномощно № 0790/2015R от 15.10.2015 г. на OGL F. T. L. G., е подало молба с вх. № 32-226279. с която възразява срещу предстоящо издаване на негативно решение за усвояване на депозит за стока № 5 (пресни домати тип кръгъл червен) с него тегло 6912 кг. по МД с МРН 19BG003010002682R5 от 17.03.2019 г.

Последвало е издаване на оспореното Решение № Р. 3000-2321/13.12.2019г./32-362555 на Директора на ТД Тракийска в Агенция „Митници“.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка. Приети са допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства вкл.и на електронен носител (л.98 от адм.д.), дневници за покупки и продажби от м.април 2019г. и за м.април.2019г., в които са включени процесните стоки при внос и тяхната последваща продажба, счетоводни документи, включително и фактури, удостоверяващи плащане на стоката, декларация за липса на свързаност между

търговското дружество –жалбоподател и фирма L., както и становище до административния орган, подадено преди издаване на оспорения акт (л.82-97).

По искане на жалбоподателя е допуснато изслушването на съдебно –митническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице Л. Й. цената, която е договорена и платена от „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - Г. за закупуване на процесната стока от Турция, е 7 299,07 евро, единична цена 1⁰⁵⁶ евро или 115,38 €/100 кг (с включени разходите по транспорта). Видно от фактурите, с които стоката е продадена, цялото количество внесена стока нето тегло 6912 кг, е продадено на Л. България при единична цена 1,14 евро, или 114 евро за 100 килограма. Налице е съответствие в данните за стойностите, посочени в документите приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези декларирани в процесната митническа декларация. Митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза, е 7 879⁶⁸ евро, или 114 евро за 100 килограма или по-висока от изчислената цена при вноса (98⁰⁸ €/100 кг). Държавните вземания, изчислени на база митническата стойност, определена по метода, посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент ЕС на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на митнически кодекс на Съюза следва да бъдат вносно мито 0 лева.

С допълнителни уточнения и разяснения в открито съдебно заседание, проведено на 19.01.2021г., вещото лице категорично е заявило, че са налице всички условията, които изисква Митническият кодекс, за определяне на митническа стойност по чл.70 от Митническият кодекс на база договорна стойност при вноса на стоката, която е посочена във фактурата, а стойността ѝ е заплатена с платежно нареждане. Вещото лице е извело изводите си, въз основа на приетите по делото счетоводни документи /неоспорени от страните/.

Както и на представени допълнително от жалбоподателя и приети като доказателства, документи доказващи плащане на стоката, писмо с което се уведомява вносителят на стоката, че е преведена глобална сума за плащане по няколко фактури, като част от тях е и процесната фактура, както и банков суифт, с което се доказва паричният превод към износителя. Тези две условия са налице, съгласно изискванията на чл.70, към които са добавени и транспортните разходи.

Съдът изцяло кредитира заключението на вещото лице, което е изготвено задълбочено и последователно, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните доказателства. Заключение е мотивирано, логично и съответстващо на установените факти.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното: По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е издаден на 13.12.2019г., връчен е на оспорващия на 19.12.2019г., а жалбата е депозирана чрез административния орган на 02.01.2020г., т.е. подадена е в срок. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При издаване на решението, административният орган е приел, че според чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, вносителят следва да представи всички

документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Тълкуването на разпоредбата, според изложените в оспореното решение мотиви, налага извода, че вносителят следва да докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея. В конкретния случай за „О.-Ф. Т. Л.“ Г. съществува задължение да представи доказателства, че процесната стока е продадена на цена, по-висока от тази, на която те са придобити, за да възникне правото за възстановяване на сумата, внесена като обезпечение.

Тези изводи на органите на митническата администрация не се споделят от съда.

По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от М., базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

В хода на съдебното производство са събрани убедителни и безспорни доказателства за действителността на декларираната договорна стойност на стоката. Приети са доказателства за начина на заприходяване на стоката в счетоводната отчетност на жалбоподателя и осчетоводяване на извършените продажби към Л., както и доказателства за реално плащане на дставната цена – преводно нареждане, потвърждение към доставчика и всички фактури, какаещи конкретното плащане, като в този случай жалбоподателят изчислява печалбата на месечна база, а не за всяка конкретна сделка /доставка./

В тази връзка от жалбоподателя са изпълнени всички условия за определяне на митническата стойност по реда на чл.70 от М..

Съвкупната преценка на събраните доказателства, включително и заключението на съдебно-митническата, дават възможност на съда да направи изводи в следните насоки.

На първо място следва да се приеме безспорно, че „О.-Ф. Т. Л.“ Г. е внесло и декларирано с посочената по-горе митническа декларация стоки –пресни домати тип кръгъл червен, в посочените количества и че тези стоки са продадени впоследствие на територията на България на Л. България Е.. От издадените от оспорващия фактури, удостоверяващи продажбата им се установява, че цената, на която те са били продадени на Л. България Е. е съответно 114 евро /100 кг.

На следващо място съдът не намира релеванта правна норма нито в М., нито в Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, даваща възможност на митническите власти да определят митническата стойност на внасяна на територията на ЕС стока от трета страна, вземайки предвид реализирането на търговска печалба от вносителя при последвала продажба на стоката. В цитираните по-горе разпоредби ясно се сочи начина на определянето на митническата стойност и той в общия случай (чл. 70 от М.) е като се вземе предвид договорената между страните продажна цена на внасяните стоки.

В производството „О.-Ф. Т. Л.“ Г. е представило фактури и доказателства за

извършено плащане към турските си партньори, като от тези документи може ясно да се определи договорената цена и съответната митническа стойност (съгласно чл. 70 от М.). Допълнителен аргумент за истинността на договорената цена е потвърденото от вещото лице по време на проведеното по делото открито заседание обстоятелство, че цялата сделка и издадените по нея търговски фактури за последващата продажба са осчетоводени по надлежния ред, регистрирани са съответните стопански операции и са отчетени пред данъчните органи. Цената на стоките в българската митническа декларация съответства на цената на стоките, посочени в турските митнически декларации за износ.

Според настоящия съдебен състав митническият орган неправилно е приложил и тълкувал разпоредбата на чл.75 пар.5 от ДР 2017/891. Не съществува правна възможност, митническите власти да поставят определянето на митническата стойност в зависимост от последваща реализирана печалба на стоките, предмет на внос. Логично е да се приеме довода на оспорващия, че в случая се касае за периодичен внос на един и същ вид стоки в значителни количества, които се реализират в големи търговски вериги, в случая L., разполагащи с множество магазини за продажби на дребно. При тези търговски взаимоотношения, печалбата от реализацията на сравнимите продукти се изчислява на месечна база. В тази връзка, целта на процедурата, предвидена в чл.75 пар.5 от ДР 2017/891 е доказване на обстоятелството, че митническата стойност при вноса съответства на реална договорената и реално платена цена на стоките и то с всички допусими и относими доказателствени средства, включително плащания, счетоводни записи, данъчни декларации по ЗДДС, каквито в настоящото производство бяха приети и не са оспорни от страните. Този извод съответства и на разпоредбата на чл.75, ал.5 изр.3-то от ДР на ЕСТ 2017/891, според който „вносителят представя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка“ без да поставя допълнителни условия или изисквания, включително и за доказване на резултат от всяка търговска операция.

В заключение съдът намира, вземайки предвид изложените разсъждения и най-вече цитираното заключение на допуснатата експертиза, че не са налице основания за определяне на митническа стойност, по начин, различен от посочения в чл. 70 от М. и съответно за възникване на допълнителни публични задължения за оспорващия.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материално-правни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са

поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което съдът дължи присъждането им в поискания размер от общо 1165 лева.

Водим от горното и на основание чл. 220 от Закона за митниците, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „О.-Ф. Т. Л.“ Г. - Г., чрез адвокат Г. Г. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, Решение № Р. 3000-2321/13.12.2019г./32-362555, издадено от с.д.Директор на Териториална Дирекция Тракийска, при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О.-Ф. Т. Л.“ Г. с данъчен номер в България [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 1165 (хиляда сто шестдесет и пет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: